

Engang har Folkethinget bifaldet Loven i den Form, som Fleertallet her i Thinget ønskede at give den, og som Følge deraf har den i Landsthinget faaet den stik modsatte Yderlighedsform. Man har fra begge Sider sagt, at man saa dog havde Noget at fire paa, og at der da ved Fællesudvalg vilde kunne tilveiebringes et fuldstændigt Forlig, hvortil begge Parter kunne slutte sig. Erfaringen viste imidlertid i forrige Session, at denne Beregning ikke holdt Stik, idet vi nemlig saae, at der ved et saadant Forsøg ikke opnåedes Forlig, men at det førte til det Resultat, jeg allerede har nævnt, nemlig at Landsthinget forkastede det Forligsforslag, som her i Folkethinget efter Fællesudvalgets Indstilling var blevet vedtaget. Nu er man atter kommen til at prøve denne Sag gjentagne Gange, men i omvendt Orden, idet det nu er Landsthinget, som har forandret Loven paa en saadan Maade, at den omsider kom til at foreligge her til endelig Behandling i Folkethinget i den Form, hvori Landsthinget ønskede den, og Følgen deraf var, at Loven blev forkastet her med overveiende stor Majoritet. Dette forekommer mig meget klart at vise, at det, at hvert Thing til det Yderste holder paa sin Anskuelse, ikke vil føre til noget Resultat, og skal jeg sige, hvorledes Sagen nu staaer for mig, kan jeg ikke tilbageholde, at det er min Mening, at dersom Loven ikke nu fra Folkethingets Side gives en anden Form end den, den nu har, vil den ikke kunne komme ud. Det er min Overbevisning, at Folkethinget ikke vil gaae videre end til det, hvortil det Vændingsforslag, jeg tilligemed de 14 andre Herrer have tilladt os at stille, vil føre, men hvorvidt det da skal kunne lykkes, at Lovforslaget kan blive til Lov ligeoverfor det andet Kammer, er et andet Spørgsmaal, der ganske væsentligt vil beroe paa den Stilling, Regjeringen vil indtage til Sagen, naar Lovforslaget igjen kommer til Landsthinget. Naar jeg, gaaende ud fra disse Betragtninger, seer hen til det Svar, den høitagtede Justitsminister gav paa det Spørgsmaal, som det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds (S. A. Hansen) stillede til ham, da dette Lovforslag, indbragt af private Forslagsstillere, var til første Behandling,

anseer jeg dette Svar for at være af en saadan Art, at det ikke affærrer Haabet om Muligheden af at komme til en Forstaaelse med Regjeringen, thi den høitærede Justitsminister har heldigvis ikke med saa stor Stringens holdt paa det af Regjeringen oprindelig opstillede Forslag, at det skulde være klart afgjort, at en anden Modification af Loven, f. Ex. den, som foreligger ved det af os opstillede Vændingsforslag, skulde være en ubetinget Hindring for, at Regjeringen kunde tage imod Loven, naar det viste sig, at Folkethinget ikke kunde strække sig videre. I Betragtning af alt Dette troer jeg, det vilde være høit ønskeligt, om Folkethinget kunde give denne Lov en saadan Form, at det, naar den kommer til Landsthinget, kan foreligge klart og afgjort, at der er gjort en Indrømmelse, som Folkethinget betragter som sit sidste Skridt. Jeg troer, at dette Thing derved vil komme til at indtage en langt heldigere og gunstigere Stilling, end naar Sagen gaaer den Gang — jeg kunde næsten sige den Gænge — som den hidtil to Gange er gaaet og som kun har ført til Lovens Forkastelse. Det forekommer mig heller ikke, at det skulde være umuligt, ja ikke engang usandsynligt, at Fleertallet skulde være villigt til at slutte sig til det af os opstillede Vændingsforslag, da det dog, med Undtagelse af, at det foreligger i en noget forbedret Form, er ganske det samme som det, der allerede engang er vedtaget i forrige Session, efter at Sagen havde været til Behandling i et Fællesudvalg. Jeg troster mig til, at der vil findes Saamange her i Thinget, som ønske denne Sag bragt til Ende, som ønske at faae denne uheldige Strid mellem begge Thing og den vanskelige Stilling, hvori Regjeringen derved er kommen, bragt ud af Verden, at dette Vændingsforslag vil blive vedtaget. Hvis dette skeer, vil i mine Tanker Følgen deraf blive, at Landsthinget kun har Valget imellem at vedtage Loven i den Form, hvori den da foreligger, eller at tage det paa sig at gjøre Lovens Gjennemførelse umulig, fordi det ikke engang vil vedtage saameget som dette Vændingsforslag fører med sig ligeoverfor den Bestemmelse, hvorpaa Landsthinget hidtil har holdt. — Den Forandring, som er foretaget